

PAREAU alleen in zijnen ouderdom gekend hebben, daaruit voorzeker den man, als een onzer meestverdienfelijke Godgeleerden en als een der grondigste beoefenaren van de Oosterfche talen hebben leeren eerbiedigen. Ook onze Gedenkschriften doen hem in twee doorwrochte Verhandelingen als zoodanig kennen. De nagedachtenis van VAN VOORST leeft in het groot aantal kweekelingen, hetwelk hij gedurende een meer dan veertig jarig, eerst te *Franeker* en later te *Leijden* bekleed, Hoogleeraar-ambt tot waardige Leeraren der Christelijke Kerk gevormd heeft; zij leeft in zijne talrijke gefchriften en Akademifche redevoeringen, alle over de gewigtigste onderwerpen van Godgeleerdheid en bijbelfche uitlegkunde loopende voor de Klafse, waartoe hij behoorde, is het een genoeg, dat zij, in het ter perfe liggend deel harer Gedenkschriften, deze fchriften met eene uitnemende Verhandeling over de letterkundige verdienften van HUG DE GROOT zal mogen vermeerderen.

Talrijk inzonderheid zijn de verliezen, welke de vierde Klafse heeft ondergaan. Niet minder dan vier Leden zijn haar in DE BAST, GOLL VAN FRANCKENSTEIN, JACOB DE VOS en BERNARD ontvallen. Allen behoorden zij tot de afdeeling der kenners en begunftigers der Schoone Kunften, en als zoodanig hebben zij allen zich verdienfelijk gemaakt. Van DE BAST, die in eenen slechts 45 jarigen ouderdom aan de Gendfche Akademie van beeldende kunften ontvallen is, heeft men meerdere gefchriften tot de beeldende kunften en derzelver Gefchiedenis betrekkelijk, die van kennis en fmaak getuigen. De rijke en keurige verzameling van Schilderijen van GOLL en van JACOB DE VOS zijn in de gefchiedenis der fchilderkunst met roem bekend, en velen Uwer, Mijne Heeren! hebben dezelve nog vóór weinige weken met bewondering maar tevens met weemoed befchouwd. Helaas! waarom worden dergelijke Verzamelingen, de roem en de fteun der Nederlandfche Kunst, dagelijks zeldzamer! Die van GOLL was in handen van het derde geflacht, die van JACOB DE VOS de bijeengebragte fchat van een bijna honderdjarigen ouderdom! Zonder het

het bezit van gelijken kunftfchat was BERNARD de plaats, die hij bekleedde, vooral niet minder waardig. Opregtheid en dienstvaardigheid, als hoofdtrekken van zijn karakter, bij fcherpheid van oordeel en geoeffende kunstkennis maakten hem tot een dier Leden der Klafse, wier gemis men lang nog gevoelen, moeilijk vergoeden zal.

Van onze Geafocieerden en Korrespondenten verloren wij, voor zooveel ik weet, alleen een Korrespondent der Eerfte Klafse, den beroemden Kruidkundige CURT SPRENGEL. Grondige kennis aan eene zeldzame belezenheid parende, was hij der wetenfchappen misfchien meer nog bevorderlijk door zijnen rusteloozen ijver in het verzamelen en bijeenbrengen, in het toetfen en rangfchikken van hetgeen door anderen reeds was uitgedacht of aangeduid, dan door vruchten van eigen genie; maar zijne leer- en handboeken, gedeeltelijk tot de geneeskunde, die hij zelf echter niet uitoefende, maar hoofdzakelijk tot de plant- en kruidkunde betrekkelijk, zullen lang onmisbaar blijven, en van des Schrijvers oordeel en vlijt, ook bij de nakomelingfchap, treffelijke getuigenis geven.

Hoe treurig zouden wij te moede zijn, Geachte Medeleden! indien tegen zoo vele en zoo groote verliezen geene aanwinften overftonden. Doch wij zijn gelukkig genoeg geweest, althans voor zooveel de Eerfte en Derde Klafse betreft, ons op nieuw een aantal mede arbeiders toegevoegd te zien, van wier hulp wij ons daarom vooral alles goeds mogen voorfpuellen, omdat bij onze voordragt alleen derzelver perfoonlijke verdienften in aanmerking zijn gekomen. In de Heeren C. ALEWIJN, C. G. ONTIJD, R. VAN REES, P. J. UJLENBROEK, C. J. GLAVIMANS, G. J. MULDER en G. J. VERDAM, voor de Eerfte; in de Heeren S. MULLER en T. ROORDA, voor de Derde Klafse, zien wij mannen, wier verdienften omtrent de Wetenfchappen en Letteren ieder van ons bekend zijn, en van wier ijverige medewerking, ter bevordering der wetenfchappen en letteren, wij ons daarom met het hoogfte regt overtuigd houden.